

De brief van Jakobus

¹ Jakobus, dienaar van God en van den Heer Jesus Christus, aan de twaalf stammen in de verstrooiing: heil!

² Mijn broeders, acht het een zeer grote vreugde, wanneer gij in allerhande bekoringen valt.

³ Want gij weet, dat de beproeving van uw geloof de oorzaak is van geduld;

⁴ welnu, het geduld behoeft slechts volkomen te worden, dan zijt gij volmaakt en ongerept, en schiet gij in niets te kort.

⁵ Komt iemand van u dan wijsheid te kort, hij vrage ze aan God, die ze aan allen verleent, eenvoudigweg en zonder verwijt; dan zal ze hem geschonken worden.

⁶ Maar hij moet vragen met geloof en zonder te weifelen; want wie weifelt, gelijkt op een golf van de zee, die door de wind wordt bewogen, en heen en weer wordt geslingerd.

⁷ Zo iemand toch verbeelde zich niet, dat hij iets van den Heer zal ontvangen;

⁸ dubbelhartig man als hij is, ongestadig in heel zijn gedrag.

⁹ Laat de broeder van nederige staat zich op zijn verheffing beroemen.

¹⁰ Maar de rijke op zijn geringheid; want hij zal verdwijnen als een bloem in het gras.

¹¹ Want de zon gaat op met haar gloed en doet het gras verdorren; dan valt ook zijn bloem, en

haar schoonheid vliedt heen. Zo zal ook de rijke verkwijnen op zijn levenspad.

¹² Zalig de man, die staande blijft bij de bekoring; want wanneer hij de proef heeft doorstaan, zal hij de kroon des levens ontvangen, die God beloofd heeft aan hen, die Hem liefhebben.

¹³ Niemand mag zeggen, als hij bekoord wordt: ik word door God bekoord. Want evenmin als God zelf door het kwaad wordt bekoord, brengt Hij wien ook in bekoring.

¹⁴ Neen, iedere mens wordt door zijn eigen begeerlijkheid bekoord, verleid en verlokt;

¹⁵ wanneer dan de begeerlijkheid is bevrucht, baart ze de zonde, en als de zonde volgroeid is, brengt ze de dood.

¹⁶ Bedriegt u niet, mijn geliefde broeders.

¹⁷ Niet dan goede gift en volmaakte gave komt van boven, en daalt neer van den Vader der lichten, bij wien geen verandering bestaat of schaduw van wisselvalligheid.

¹⁸ Uit vrije wil heeft Hij ons door de prediking der waarheid verwekt, opdat we de eersteling zijner schepselen zouden zijn.

¹⁹ Verstaat dit goed, mijn geliefde broeders! Een ieder zij vlug in het horen, maar traag in het spreken, traag in de toorn;

²⁰ want 's mensen toorn bewerkt geen gerechtigheid Gods.

²¹ Legt daarom alle onreinheid af en uitwas van boosheid, maar neemt met zachtmoedigheid het woord in u op, dat op u is geënt, en dat uw zielen kan redden.

²² Weest werkers van het woord, en niet ho-

orders alleen; anders bedriegt gij uzelf.

²³ Immers, wanneer iemand het woord aanhoort, maar er zich niet naar gedraagt, dan gelijkt hij op een man, die zijn gelaat, door de natuur hem geschonken, in een spiegel beziet;

²⁴ want als hij toegekeken heeft en heen is gegaan, is hij aanstonds vergeten, hoe hij er uitzag.

²⁵ Maar hij, die met volle aandacht de volmaakte wet der vrijheid beschouwt, en zich er ook naar gedraagt, —geen vergeetachtig hoorder, maar een man van de daad, —hij zal zalig worden door zijn werken.

²⁶ Zo iemand vroom meent te zijn, maar zijn tong niet beteugelt, dan bedriegt hij zichzelf, en zijn vroomheid is ijdel.

²⁷ Reine en vlekkeloze vroomheid in de ogen van God en den Vader is deze: zorg te dragen voor wezen en weduwen in hun rampspoed, en zich onbesmet van de wereld te houden.

2

¹ Mijn broeders, paart het aanzien van personen niet met het geloof in onzen verheerlijkten Heer Jesus Christus.

² Welnu, wanneer bij uw samenkomst een man binnentreedt met gouden ringen en een prachtig gewaad, maar er ook een arme binnenkomt met onverzorgde kleding,

³ en wanneer gij dan opziet tegen den man met het prachtig gewaad en hem zegt: “Zet u hier op de ereplaats neer;” maar wanneer gij tot den arme

zegt: “Blijf ginder staan,” of “Ga zitten bij mijn voetbank,”

⁴ hebt gij dan bij uzelf geen onderscheid gemaakt, en oordeelt gij dan niet op verkeerde gronden?

⁵ Luistert wél, mijn geliefde broeders! Heeft God de armen der wereld niet uitverkoren, om rijk te woren in geloof, en erfgenamen van het koninkrijk, dat Hij beloofd heeft aan hen, die Hem liefhebben;

⁶ en gij zoudt den arme verachten? En zijn het juist de rijken niet, die u verdrücken en u voor de rechtbank slepen;

⁷ zijn zij het niet, die de heerlijke Naam lasteren, waarnaar gij genoemd wordt?

⁸ Welnu, wanneer gij de koninklijke wet volbrengt, overeenkomstig de Schrift: “Ge zult uw naaste liefhebben als uzelf,” dan doet gij wèl;

⁹ maar wanneer gij handelt volgens aanzien van personen, dan zondigt gij, en wordt gij als overtreders aangeklaagd door de wet.

¹⁰ Immers wie de ganse wet onderhoudt, maar in één punt misdoet, is schuldig aan het geheel.

¹¹ Want Hij, die gezegd heeft: “Ge zult geen overspel doen,” Hij heeft ook gezegd: “Ge zult niet doodslaan.” Wanneer ge dus geen overspel doet, maar wel doodslaat, dan zijt gij een overtreders der wet.

¹² Spreekt dus en handelt als mensen, die geoordeeld zullen worden door de wet der vrijheid.

¹³ Want onbarmhartig is het oordeel over hem, die geen barmhartigheid heeft getoond; maar de barmhartigheid neemt het tegen het oordeel op.

14 Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert, het geloof te bezitten, zo hij de werken niet heeft? Kan het geloof hem soms redden?

15 Wanneer een broeder of zuster naakt zou zijn en van het dagelijks voedsel beroofd,

16 en iemand van u zou hun zeggen: Gaat heen in vrede, verwarmt en verzadigt u, maar gij schenkt hun niet, wat ze voor hun lichaam behoeven, wat zal het baten?

17 Zo gaat het ook met het geloof: zonder de werken is het innerlijk dood.

18 Bovendien zou men zo iemand kunnen zeggen: “Gij hebt het geloof, en ik heb de werken? Toon me eens uw geloof zonder de werken; mijn geloof zal ik u uit de werken bewijzen.

19 Ge gelooft, dat er slechts één God bestaat? Ge doet wél; maar ook de duivels geloven het..., en sidderen!”

20 Wilt ge zien, lege mens, hoe het geloof zonder de werken onvruchtbaar is?

21 Werd Abraham, onze Vader, niet uit werken gerechtvaardigd, toen hij Isaäk, zijn zoon, op het altaar had geofferd?

22 Ge ziet, hoe het geloof met zijn werken gepaard ging, en hoe door de werken het geloof werd volmaakt.

23 En toen ging de Schrift in vervulling, die zegt: “Abraham geloofde aan God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend;” toen ook werd hij genoemd: “de vriend van God.”

24 Ge ziet: uit werken wordt de mens gerechtvaardigd, en niet uit geloof alleen.

25 Werd ook de ontuchtige Rachab niet

gerechtvaardigd uit werken, omdat ze de boden gastvrij ontving, en ze langs een andere weg liet vertrekken?

²⁶ Want zoals het lichaam dood is zonder geest, zo is ook dood het geloof zonder werken.

3

¹ Laat er onder u niet velen als leermeesters optreden, mijn broeders; want we weten, dat we dan een strenger oordeel zullen ondergaan.

² Allen toch struikelen we op vele punten. Zo iemand in het spreken niet struikelt, dan is hij een volmaakt man; want dan kan hij ook heel het lichaam beteugelen.

³ Wanneer we de paarden het gebit in de bek steken, om ze ons te doen gehoorzamen, dan menen we ook heel hun lijf.

⁴ Ziet ook eens naar de schepen: hoe groot ze ook zijn, en door wat onstuimige winden ze worden gedreven, door een heel klein roer worden ze gewend, waarheen de stuurman het wil.

⁵ Zo ook is de tong slechts een klein lid, maar ze bezit een grote invloed. Ziet, hoe een klein vuurtje een heel bos in brand steekt!

⁶ Ook de tong is een vuur: een wereld van ongerechtigheid. Onder onze leden is het de tong, die heel het lichaam bezoedelt, en ons levensrad in brand steekt, zelf in vlam gezet door de hel.

⁷ Inderdaad, alle soorten van beesten en vogels, kruipende dieren en beesten der zee, worden getemd en zijn getemd door het menselijk geslacht;

⁸ maar de tong: geen mens kan haar temmen; rusteloos kwaad, vol dodelijk venijn.

⁹ Met haar zegenen we den Heer en den Vader, met haar ook vervloeken we de mensen, naar Gods beeld geschapen;

¹⁰ uit dezelfde mond komt zegen en vloek. — Neen mijn broeders, dit moet zó niet zijn!

¹¹ Of laat soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opborrelen?

¹² Of is het mogelijk, mijn broeders, dat een vijg olijven draagt, en een wijnstok vijgen? Ook kan een zoute bron geen zoet water geven.

¹³ Wie is er onder u wijs en verstandig? Hij tone door eerbare wandel zijn werken, met wijze zachtmoedigheid gepaard.

¹⁴ Maar zo ge bittere naijver en twist ronddraagt in uw hart, zet gij u dan niet op tegen de waarheid, en liegt gij dan niet tegen haar?

¹⁵ Zo'n wijsheid komt niet van boven, maar is aards, zinnelijk en duivels;

¹⁶ want waar naijver heerst en twist, daar is onrust en allerlei kwaad.

¹⁷ De wijsheid, die van boven komt, is vóór alles rein, maar ook vredelievend, inschikkelijk, gezeggelijk, vol barmhartigheid en goede vruchten, onpartijdig, ongeveinsd;

¹⁸ en de vredevrucht der gerechtigheid wordt gezaaid door hen, die de vrede bewaren.

4

¹ Vanwaar dan strijd en getwist onder u? Komt het niet voort uit uw lusten, die door uw ledematen aan het vechten slaan?

² Gij begeert, toch bezit gij niet; gij moordt en benijdt, toch verkrijgt gij niet. Gij blijft dus vechten en strijden! Gij bezit echter niet, omdat gij niet bidt;

³ gij bidt en toch verkrijgt gij niet, omdat gij bidt met de boze bedoeling, door uw lusten te verbrassen wat gij verkrijgt.

⁴ Overspelers, weet gij dan niet, dat vriendschap der wereld vijandschap is jegens God? Wie dus een vriend van de wereld wil zijn, maakt zich tot vijand van God.

⁵ Of meent gij soms, dat de Schrift het voor niets zegt: “Tot afgunst toe begeert de Geest, dien Hij in ons deed wonen?”

⁶ Groter genade geeft Hij zelfs; daarom zegt ze: “God weerstaat de hovaardigen, maar aan de nederigen geeft Hij genade.”

⁷ Onderwerpt u dus nederig aan God, maar verzet u tegen den duivel, en hij zal voor u vluchten!

⁸ Treedt nader tot God, en Hij zal naderen tot u! Zondaars, reinigt uw handen; dubbelhartigen, zuivert uw harten!

⁹ Beseft uw ellende, jammert en weent; uw lachen verkere in rouw, en uw vreugde in droefheid!

¹⁰ Vernedert u voor den Heer, en Hij zal u verheffen.

¹¹ Broeders, spreekt geen kwaad van elkan-der! Wie kwaad spreekt van zijn broeder, of den broeder beoordeelt, spreekt kwaad van de wet en oordeelt de wet; maar zo ge haar oordeelt, zijt ge geen werker der wet, maar haar rechter.

¹² Wetgever en Rechter is Eén: Hij die redden kan en verderven. Maar wie zijt gij, dat ge den naaste beoordeelt?

¹³ En nu gij daar, die zegt: “Vandaag of morgen zullen we heenreizen naar die of die stad; een jaar zullen we daar blijven, handel drijven en winst maken.”

¹⁴ Gij daar, die niet eens de dag van morgen kent! Wat is uw leven? Een damp immers zijt gij, die een stonde opkomt en dan weer verdwijnt.

¹⁵ Neen, gij moest zeggen: “Zo de Heer het wil, zullen we leven, en dit doen of dat!”

¹⁶ Maar nu bluft gij in uw verwaandheid; al dergelijk gebluf is verkeerd.

¹⁷ Nu dan, hij die weet, dat hij goed heeft te doen en het nalaat, doet zonde.

5

¹ Welnu dan, gij rijken; weent en jammert om de rampen, die u bedreigen.

² Uw rijkdom is verrot, uw gewaden zijn verteerd door de mot;

³ uw goud en zilver is verroest, en hun roest zal tegen u getuigen en ook wegvreten uw vlees; vuur hebt gij u als een schat opgehoopt voor het einde der dagen.

⁴ Ziet, het achterstallige loon der arbeiders, die uw akkers hebben gemaaid, schreeuwt luid tegen u op; de kreten der maaiers dringen door in de oren des Heren Sabaót.

⁵ Gij hebt op aarde gezwelgd en gebrast, uw harten vetgemest voor de dag van het slachten.

⁶ Den gerechte hebt gij gevonnist, vermoord, ofschoon hij uw vijand niet is.

⁷ Broeders, weest dan geduldig tot 's Heren komst. Ziet, de landman wacht op de kostelijke vrucht van de akker; maar oefent daarbij het geduld, totdat deze de vroege en late regen ontvangt.

⁸ Weest gij ook geduldig, en laat uw harten niet wankelen; want de komst van den Heer is nabij.

⁹ Klaagt niet, broeders, tegen elkander; opdat gij niet geoordeeld wordt; ziet, de Rechter staat voor de deur!

¹⁰ Broeders, neemt in lijden en dulden een voorbeeld aan de profeten, die gesproken hebben in 's Heren naam.

¹¹ Ziet, de geduldigen prijzen we zalig; gij hebt van Jobs geduld gehoord, gij kent ook de uitkomst, die de Heer heeft geschonken, "omdat de Heer vol medelijden is en ontferming."

¹² Vóór alles, mijn broeders, zweert niet, noch bij de hemel, noch bij de aarde, noch met een andere eed. Maar uw ja zij ja, en uw neen zij neen, opdat ge niet bezwijken moogt onder het oordeel.

¹³ Is iemand van u in lijden: hij bidde; is hij verheugd: hij zinge een lofzang.

¹⁴ Is iemand van u ziek: hij roepe de priesters der Kerk; laat hen dan over hem bidden, en hem zalven met olie in de naam des Heren.

¹⁵ En het gelovig gebed zal den zieke behouden, de Heer zal hem opbeuren; en mocht hij zonden hebben begaan, dan zullen ze hem vergeven worden.

¹⁶ Belijdt dus elkander uw zonden en bidt voor

elkaar, opdat gij genezen moogt worden. Veel vermag het krachtdadig gebed van een rechtvaardige.

¹⁷ Elias was een mens, juist zoals wij; hij bad, dat het niet regenen zou, en het regende niet op de aarde drie jaren en zes maanden lang;

¹⁸ en weer bad hij, en de hemel schonk regen, en de aarde bracht haar vruchten voort.

¹⁹ Mijn broeders, wanneer iemand van u is afgedwaald van de waarheid, en een ander brengt hem tot inkeer;

²⁰ weet dan, dat hij, die een zondaar van zijn dwaalweg bekeert, diens ziel van de dood zal redden, en een menigte zonden bedekken.

**De Heilige Schrift, Petrus Canisiusvertaling,
1939**
**The Holy Bible in Dutch, Petrus Canisius translation,
1939**

Public Domain

Language: Nederlandse taal (Dutch)

Eerste uitgave: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

De Petrus Canisiusvertaling is een Nederlandse rooms-katholieke bijbelvertaling, waarvan de eerste complete uitgave verscheen in 1939. De volledige naam luidt: "De Heilige Schrift, vertaling uit de grondtekst met aantekeningen, in opdracht van de Apologetische Vereniging 'Petrus Canisius' ondernomen met goedkeuring van de hoogwaardige bisschoppen van Nederland". De Petrus Canisiusvertaling is de eerste Nederlandse katholieke vertaling die gebaseerd is op de grondteksten in hun oorspronkelijke taal. Andere vertalingen gingen uit van de Vulgaat. Het taalgebruik van de uitgave is naar hedendaagse normen licht archaisch te noemen, maar nog steeds vlot verstaanbaar.

Verantwoording in verband met de auteursrechten

In verband met de auteursrechten is contact opgenomen met de oorspronkelijke uitgever (1), de Katholieke Vereniging voor Oecume (2) en de Katholieke Bijbelstichting (3) en werden geen bezwaren gevonden tegen deze publicatie. Rekening houdend met de wettelijke termijnen, kan deze uitgave beschouwd worden als vrij van auteursrechten.

First publication: Het Spectrum, Utrecht, Brussel, 1939

The translation "Petrus Canisius" is a dutch roman catholic bible translation, that was first published in 1939. Its full title is "The Holy Scripture, translation of the original texts with annotations, commissioned by the Apologetical Society 'Petrus Canisius' and executed with the approval of the most reverend bishops of the Netherlands". The translation "Petrus Canisius" is the first dutch catholic translation that was based on the scripture texts in their original language. Other translations were based on the Vulgate. The language of this edition is to current standards moderately archaic, but still easily understood.

Accountability in relation to copyright

Concerning the copyright contacts have been made with the original publisher (1), the Katholieke Vereniging voor Oecumene (Catholic Society for Ecumenism) (2) and the Katholieke Bijbelstichting (Catholic Bible Foundation) (3) and no objections have been found against this publication.

Taking into account the legal terms, this edition can be considered to be in the public domain.

UITGEVERIJ UNIEBOEK| HET SPECTRUM BV, HOUTEN, THE NETHERLANDS
KATHOLIEKE VERENIGING VOOR OECUMENE, 'S HERTOGENBOSCH, THE NETHERLANDS

KBS, HOEVEN, THE NETHERLANDS

2024-08-06

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files dated 15 May 2025

f9be311a-50d9-5c7b-9cd7-a28d96daae73